

amb aplaudiment general; oposar-se per tots els medis a que pugui desenrotllar-se amb facilitat el cobrament dels impostos i arbitris municipals. ¿I tot, per qué? Per a dissimular sa impotència actual, i la deshonra d'administracions anteriors, de les que en foren amos i senyors de una manera absoluta.

Nosaltres vàrem oposar-nos a un repartiment de 130,000 pessetes, confeccionat en 1915 per l'arcalde d'aquella data, per que no teníem confiança en la forma com s'administrava i no podíem tolerar que davant de la desaprensió que hi havia en l'administració, s'exigís un esforç econòmic tant important a la població. Tots sentíem desconfiança envers aquella funestíssima administració. Però ara les coses han variat; no ho diem nosaltres, repasseu la premsa contraria i dieu-nos a on trobeu atacs contra l'honradesa administrativa imperant. Bona prova n'és, per a nosaltres, la separació dels regidors d'Acció, que's veien obligats, davant la realitat dels fets a votar amb nosaltres. I això, per obcecació política, els sembla ridícol. Però al costat nostre, en administració, hem tingut l'honra de tenir-hi al granollerí que més proves ha donat de carinyo envers sa terra, i el que ha demostrat més altesa de mires en sa pública actuació.

La justícia costa, a voltes, de ressaltar; però a la fi resplendeix amb tota esplendidesa.

Seguim, doncs, cada hu son camí, i ja retornarà l'hora, aquella hora sublim en que'l poble, per medi del sufragi, demostrarà, una vegada més, que'l deslliurament de Granollers és arriuat.

FRANCESC TORRAS VILLÀ

XIRINOLES

Ens enteren, els gocets d'en Pep de la cama... o masa curta o masa llarga — que encara resta en estudi i sense resolució aquest problema — que'l Capellanet, sens dubte arrepenit de les seves malifetes, vol acabar els anys que li resten de vida, cantant *responsos*.

El nostre Brunet, així que va saber la nova, va dir-nos:

«Cuando el español canta
o rabia, o no tiene blanca.

I en Brunet no s'equivoca mai.

De totes maneres, no s'espanti'l Capellanet; jo'm comprometo a fer-li un lloguer per a uns funerals de ric.

Una cosa és la política, i una altre *les mongetes*.

Soc així; no puc veure miseríes.

***

La comisión política de la Coalición Liberal Demócrata, organiza un importante acto público que se celebrará en esta villa a últimos del presente mes.

A tal objeto, se solicitará de la directiva de «La Union Liberal», la cesión del salon platea de dicha entidad.

Tenemos noticia que a dicho acto serán expresamente invitados los señores Barangé y Tardá, como jefes del grupo político «Acció Granollerina», para que puedan desarrollar sus puntos de vista políticos y administrativos y combatir los expuestos por los oradores que designe la Coalición Liberal Demócrata.

No sé perquè el vedell d'or va ésser tant *quinto* de posar telèfon a casa seva! Oh i que'n té dos, per falta d'un! ..

Si en Tardà tingués una pesseta per cada disgust que'l susdit aparell ha ocasionat al seu amic i soci, podria tot seguit dimitir la secretaria del «Centro de la Defensa Industrial».

Ni les quotes extraordinaries, necessitaria!

***

Se diu, no sabem amb quin fonament, que la comissió de consums de l'ajuntament de Barcelona, vol prendre mides molt series respecte certs matuters.

¿De qué's deu tractar?

***

Farà cosa d'uns quinze dies que a l'andén de l'estació, el Barangé deia a una colla d'amics seus, entre'ls quals s'hi comptaven en Tardá i el nostre espieta:

—En preparo una, que caurà com una bomba; vaig parar les teles i estic segur de fer caça.

—¿De que's tracta, Pep? — clamaven a chor els reunits, inclòs l'espieta, que era'l més interessat.

L'amo de la «Fonda del Brinco», al qual se li estarrufava el bigoti de gust, va dir de sobte i amb molt misteri:

— Recordeu que ja fa temps, una nit, en el «Centro» us vàrem dir que no omplissiu la fulla del padró? ¿Sí? . ¿Entesos?... Doncs, entesos!—

Tot *orondo*, va pujar en un departament de segona, seguit del Pep, que anava més feixuc que mai, i cap a Barcelona falta gent... amb barra.

El nostre espieta no va donar importància a aquella conversació, fins l'altre dia que li va ésser recordada amb la lectura d'unes certes fulles.

Carai, que són pillos! Hi han caps que servirien per *poms d'escalat*

***

«El Vallès Nou» no sab com fer-ho per a molestar a nostre particular amic, en Ramón Novellas.

Sembla com si tingués enveja de la brillant

posició que, producte d'un honrat treball, ha sabut conquerir l'amic Novellas.

Si altres, amb base més sòlida, haguessin sigut esclaus del treball i la seva vida havés pogut parangonar-se amb la del que avui vol mocegar, a bon segur que no li preocuparia si en «Pintaire» és o no és l'home més ric de Granollers.

¿Entesos?

***

Al Pep, no li cap al tupí que dú sobre les espatlles, el que avui, boi comptant amb el diputat a Corts, no pugui disposar, com abans, i fer nombrar arcalde de Granollers a aquell amic seu que li mereixés confiança.

Res, que s'ha de patir!

Ell, prou vol consolar-se, dient: «Sigui com vulgui, havem guanyat; perquè en Torras no és arcalde»...

Però home de Déu!... Que no recordes que és diputat provincial electe per Vich-Granollers?

***

Ens veiem obligats a insistir prop d'aquell *sanyó* que tant *refila*, i que és empleat a la sucursal que una important entitat econòmica té establerta en aquesta vila, tota vegada que la seva actitud té molt de sospitosa i podria cridar l'atenció.

A la tercera va la vencida.

***

En Peret del Globo, (a) Auferil, no sosega. A força de castigar se l'enteniment, li cau el poc pel que li queda al pis de dalt

¡Oh, bé! Però al món tot troba compensació. Amb la *calvicie* se'ns ha descobert un preta de força; com si diguessim *una estrella* de primera magnitud.

Esperem fruir les primícies d'en Peret del Globo, malgrat siguin en forma de «couplet».

***

Els lleons, — perquè no sé si ho saben que'ls gocets d'el Baté se tornen feros — continuen fent de les seves. Vinga donar disgustos a nostre ajuntament.

Ahir l'incommensurable Xerra i Res, acompanyat d'en Pólvora, en Missas, en Masell i la «coupletera» Peret del Globo, anaren a cercar un senyor Notari per a que aixequés acta no sabem si d'alguna cosa referent al repartiment de l'any 1916, o bé de que les mongetes no estan a l'alcanç de l'estómac dels dropus.

Res, coses de la guerra!...

El rey de la risa

A los directores de «Acció Granollerina» les convenia usar de fuertes reactivos a fin de mantener entre sus huestes el *fuego sacro*, harto debilitado con motivo de las decepciones sufridas recientemente con la resolución recaída en el recurso interpuesto ante el tribunal contencioso por don Juan Canal y otros, contra el reparto del año 1916 y con la designación de alcalde de R. O. de esta villa a favor de don Eduardo Pujol, perteneciente al partido de coalición liberal demócrata que tan acertadamente dirige don Francisco Torras Villá. Por ello tiene fundada explicación la aparatosa cuanto ridícula protesta llevada a cabo con motivo de «l'exclusió dels 104», como pomposamente intitula este asunto nuestro colega «El Vallès Nou», en su edición del pasado domingo.

No es nuestro intento entrar en el fondo